

Životopis Antonína Horáka

Tento životopis byl sestaven na základě všech dostupných primárních zdrojů – vlastnoručního životopisu ve francouzštině ze dne 20. dubna 1949 „Curriculum Vitae.“, také z pěti novinových článků z let 1952–1971, které vyšly v amerických novinách, dále z originálních údajů lodních lístků, evidence sociálního pojištění, evidenčních dat o prodeji nemovitostí v Pueblu, a v neposlední řadě z úmrtních listů obou manželů – sestavuji následující životopis. Události jsou řazeny chronologicky. Citace jsou

uvedeny v uvozovkách s označením zdrojového textu.

Je patrné, jak snadno se generuje a řetězí chyba dat, a to i v úředních dokumentech. Například na lodním soupisu pasažérů, kteří připluli do New Yorku je jednoznačně uvedeno, že loď připlula 4. března 1952. Podepsáno lodním důstojníkem, který prováděl sčítání pasažérů. Ovšem ve všech navazujících dokumentech se automaticky uvádí, že to bylo 5. března. Nebo na úmrtním listě od Antonína Horáka je od koronera, který vyplňoval úmrtní list jasně napsáno, že zemřel 13. února 1976 ve 22,45 hod. (10,45 PM). Ve všech následných indexacích se však zcela běžně uvádí datum úmrtí 15. února. Obdobně má Anna Horáková uvedeno na úmrtním listě, že místem narození je Maďarsko, ale v dalších spisech je uvedeno Rumunsko. Při zjišťování nemovitostí, které Horák koupil je také drobný zádrhel. Dům v Pueblu na adrese Berkley 1129 nelze běžně najít. Důvodem je, že se jedná o dvojdomek, který má dvě čísla popisná 1127/1129. Vyhledává se však pouze podle prvního čísla ...

V životopise neuvádím žádné vlastní úvahy, nebo nepodložené spekulace, jak by případně něco mohlo být. Vše je sestaveno pouze z písemných podkladů, kde je zdrojem sám Horák, nebo některý úřad. Pouze na konec jsem zařadil dva písemné doklady o překročení hranic do USA, a to jednou z Mexika a podruhé z Kanady. Důvodem zařazení byla výjimečnost a jedinečnost jmen uvedených na dokladech a současně informace z CV, kde Horák uvádí, že navštívil východ Kanady a Mexiko.

Vojenskou službu se zařazením jako důstojník rezervista v rakousko-uherské armádě lze ověřit celkem dobře. S uvedeným jménem a odpovídajícím rokem služby jsem našel dva Horáky. Také zařazení Antonína Horáka v československé armádě je uvedené ve sborníku. Ovšem konkrétní ztotožnění už je nutné provést osobně ve vojenském archivu v Praze (*Vojenský ústřední Archiv, Pilotů 217/12, 161 00 Praha 6*).

Největší rozpor se týká doktorátu, který sice vlastní Horákův životopis z roku 1949 sám nepotvrzuje (CV uvádí pouze diplom), ale titul **Dr. Phil.** veřejně hojně používal – viz týdenní inzeráty v novinách od roku 1961 až do roku 1965. Ani podrobnou rešerší na Karlově Univerzitě v Praze však nelze jeho jakékoliv studium vůbec doložit (Ověřeno: Archiv Univerzity Karlovy, Ústav dějin Univerzity Karlova a archiv Univerzity Karlovy). Stejně zápornou odpověď jsem dostal i z Univerzity ve Vídni:

Sehr geehrter Herr Sittek, leider findet sich Anton Horák (geboren 1897) nicht im Index der Studienanfänger von 1850 bis 1918. Auch im Archivinformationssystem und in den Inskriptionsblättern der Philosophischen Fakultät (1915/16 bis 1930/31) scheint er nicht auf.

Es tut mir leid, dass wir Ihnen nicht weiterhelfen konnten.

Mit freundlichen Grüßen

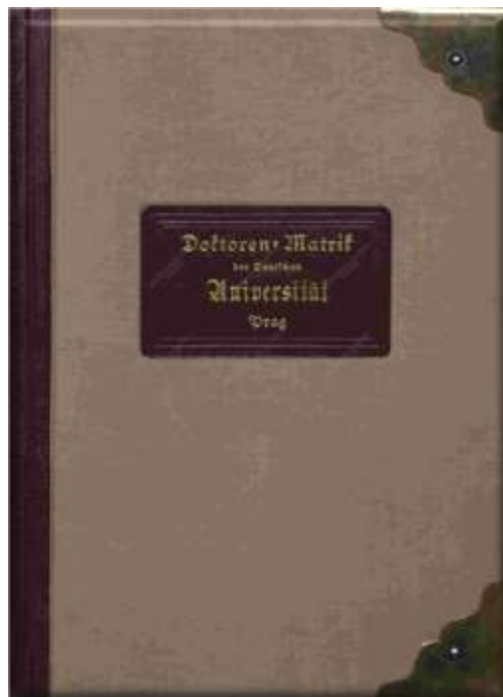
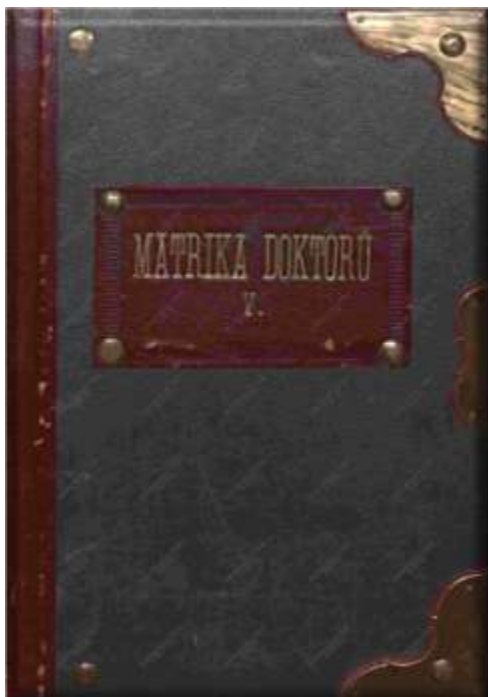
Dr. Ulrike Denk MAS

Stellvertretende Leiterin Universitätsarchiv

Universität Wien

Bibliotheks- und Archivwesen

Postgasse 9, 1010 Wien)

Problematika hledání konkrétní osoby je poměrně ošidná. Zvolíte-li širší výběr v datu narození, pak musíte dohledávat shodné styčné body, což je extrémně náročné s pochybným výsledkem, nebo jdete cestou konkrétního datumu narození (v tomto případě 7.7.1897). Datum narození je ale natolik přesný údaj, že kombinace se jménem dává při všech rešerších nulový výsledek. Což je případ obou univerzit. Osoba s těmito údaji prostě na obou univerzitách nikdy v minulosti nestudovala.

Uvádím to zde z toho důvodu, jak dále doložím, že při prohledávání prohlášení o vstupu do USA jsem našel dvě jedinečné kombinace vstupních údajů, a to jednou z Kanady a podruhé z Mexika. Jednalo se o stejnou osobu Antonína Horáka v kombinaci s Annou jako manželkou. Ovšem jak to bývá, s datумы narození si v minulosti nikdo hlavu nelámal. Tyto dva vstupy na území USA mne zaujaly z důvodu jejich jediného výskytu a hlavně proto, že Horák ve svém C.V. z roku 1949 tyto cesty sám výslovně uvádí. Jenom je řadí do roku 1930 a 1931.

I. Původ, dětství a první světová válka (1897–1919)

Antonín Horák se narodil 7. července 1897 v Hermannstadtu (Sibiu) v Sedmihradsku, tehdejší součásti Rakouska-Uherska. Jeho otec Karel Horák byl geometr, matka Marie, rozená Kocher, byla českého původu (*zdroj: C.V.*).

V letech 1903–1907 navštěvoval českou obecnou školu v Praze-Karlíně. Poté v letech 1907–1915 absolvoval střední školu – nejprve čtyři české třídy na reálce v Praze-Karlíně, následně tři německé třídy na reálném gymnáziu v téže čtvrti. Během hlavních prázdnin strávil 6 měsíců v Paříži a 4 měsíce v Londýně, což mu zřejmě poskytlo vynikající jazykovou výbavu (němčina, francouzština, angličtina).

V roce 1915 složil maturitní zkoušku (*zdroj: C.V.*).

Bezprostředně po maturitě nastoupil v roce 1915 vojenskou službu do armády Rakousko-Uherska, jako důstojník – rezervista. Prošel celou první světovou válku, dosáhl hodnosti **nadporučíka** (Prem. Lieutenant) a obdržel různá vyznamenání. (*zdroj: C.V.*); (*Karl-Truppenkreuz, Bronzene Militärverdienstmedaille am Bande*).

Po vzniku Československa pokračoval ve službě v československé armádě v letech 1918–1919 také jako nadporučík. Podílel se na boji proti okupaci Slovenska bolševickým Maďarskem (Béla Kuhn).

II. Vysokoškolské vzdělání a specializace (1919–1926)

Po odchodu z armády se plně věnoval studiu hornictví. V letech 1919–1921 navštěvoval Důlní akademii v Banské Štiavnici (Slovensko), přičemž dva semestry přechodně absolvoval na akademii v Leobenu (Rakousko). 11. října 1921 získal diplom horního inženýra na akademii v Banské Štiavnici (*zdroj: C.V.*).

V srpnu 1921 se oženil s Annou, rozenou Krisch. (*29. 8. 1921 – zdroj: Golden Wedding Day, CHIEFTAIN 1971*).

Bezprostředně po svatbě absolvoval v letech 1921–1922 „dva další semestry na Univerzitě v Praze“, kde získal další diplom. Toto studium bylo suplementární (doplňkové) – francouzsky *supplémentaire* – (*zdroj: C.V.*).

V letech 1922–1925 pracoval jako inženýr a technik v solném dole Vízakna v Sedmihradsku (*zdroj: C.V.*).

V roce 1925 strávil 6 měsíců v USA jako návštěvník dolů, čímž si rozšířil zkušenosti o americké hornické postupy (*zdroj: C.V.*).

Poté v letech 1925–1926 absolvoval speciální kurz geofyziky na Univerzitě v Praze a získal další diplom (*zdroj: C.V.*).

III. Profesionální kariéra v hornictví v Československu (1926–1939)

V letech 1926–1930 působil jako zástupce ředitele dolu v Příbrami (*zdroj: C.V.*).

Následovala další cesta do zámoří: v letech 1930–1931 pobýval v USA a východní Kanadě s krátkými výlety do Mexika (Chihuahua) a Argentiny (Goya), opět jako návštěvník dolů (*zdroj: C.V.*).

Po návratu se v letech 1932–1935 stal prozatímním ředitelem solného dolu Vízakna (kde již dříve pracoval jako inženýr). Poté v letech 1935–1939 působil jako ředitel dolu v Banské Bystrici na Slovensku (*zdroj: C.V.*).

Podle článku z roku 1971 „v Československu Horák vlastnil důl na kov“ (*zdroj: Golden Wedding Day, CHIEFTAIN 1971*), přesněji řečeno, osmnáct let (1921-1939) působil jako ředitel a spolumajitel rodinného statku v Čechách, který zahrnoval doly, lesy a bytovou výstavbu. (*zdroj: Puebloan, CHIEFTAIN, 1965*).

IV. Druhá světová válka – zatčení, útěk a odboj (1939–1945)

Po nacistické okupaci Československa, byl v roce 1939 zatčen Němci (*zdroj: C.V.*).

Podle článku z roku 1965 „byl zatčen německým gestapem v roce 1939 za ukrývání uprchlíků před nacisty“ (*zdroj: Puebloan, CHIEFTAIN, 1965*). Byl poslán do nuceného pracovního tábora.

22. července 1941 se mu podařilo uprchnout z koncentračního tábora „Theimwald“ (*zdroj: C.V.*) a připojil se na Slovensku k povstalecké skupině známé jako **Beskydy** (*zdroj: Puebloan, CHIEFTAIN 1965*).

O dramatickém útěku se podrobně píše v článku z roku 1955: „*Zůstal tam dva roky, než se mu podařilo uprchnout. V určenou noc světla vězeňského tábora zhasla a Horák věděl, že je to domluvený signál. Vyšplhal na jeden drátěný plot a seskočil do prostoru mezi ploty. Elektrický proud byl vypnutý a strážný ve věži ho nemohl vidět. Vyrazil proti němu zuřivý pes. Horák, ozbrojený kyjem, zabil psa jedinou ranou, potom přešel druhý plot a seskočil na zem za hranicí tábora. Byla tma a nic neviděl. Věděl však, že má jít sto kroků přímo vpřed. Když se zastavil, někdo mu vtiskl do rukou samopal. Když nakonec byli nacističtí pátrači téměř u nich, Horák a ostatní spustili palbu a psi i lidé padli k zemi.*“ (*zdroj: Investment in Faith, Denver post 1955*).

Po útěku žil v letech 1941–1943 v ilegality na Slovensku. Ilegální skupina mu poskytla peníze a falešný průkaz totožnosti. Během druhé světové války cestoval po celém Československu až do vzdálených míst, jako byla Francie a Německo, a používal k tomu padělané doklady totožnosti (*zdroj: Puebloan, CHIEFTAIN 1965*).

V letech 1943–1944 byl členem ozbrojené skupiny povstalců v oblasti Podkarpatské Rusi (*zdroj: C.V.*).

V únoru 1945 se stal ředitelem solného dolu Vízakna – dokonce ve stejném dole jako v roce 1935 a 1925 (tentokrát však pod ruským velením).

V květnu 1945 uprchl do Prahy (*zdroj: C.V.*).

V. Poválečné období a útěk před komunisty (1945–1948)

Po skončení války působil od konce roku 1945 na Ministerstvu veřejných prací v Praze jako „báňský rada“ (*zdroj: C.V.*). (*Vysvětlivka: Ministerstvo veřejných prací“ byl oficiální název československého ministerstva, ale existovalo pouze v letech 1918–1938, ve francouzštině Travaux publics; Po roce 1945 nebylo toto ministerstvo v Praze obnoveno, ale fungovalo na Slovensku v Bratislavě při SNR jako Povereníctvo. V roce 1946 byl poverencom dopravy a verejných prác na Slovensku Gustáv Husák.*)

V prosinci 1946 byl Horák jmenován zvláštním zástupcem v hornickém úseku Jáchymov opět pod ruským velením (zdroj: C.V.). Jak později uvedl v novinovém rozhovoru: „*Naše domovy a kanceláře byly vyloupeny politickou policií a naše bankovní účty zabaveny. Po únorovém rudém převratu v roce 1948 jsem zjistil, že jsem byl zařazen na černou listinu a měl být poslán do ruských dolů.*“ (zdroj: Puebloan, CHIEFTAIN 1965).

7. března 1948 – od této doby na útěku (zdroj: C.V.).

V červnu 1948 dorazili do Francie jako uprchlíci (zdroj: C.V.).

Spolu s manželkou Annou uprchli nejprve do Berlína, kam dorazili pouze s 10 dolary v českých penězích. Horákovi byli následně přepraveni vojenským letadlem do Frankfurtu v Německu, kde strávili tři měsíce jako uprchlíci, kteří se snažili v rámci kvótového systému dostat do Spojených států. Během čekání na vstup do této země Dr. Horák a paní Horáková cestovali v červnu 1948 do Francie na dočasný pas. Protože byl Dr. Horák klasifikován jako přechodný uprchlík, měl podle francouzského zákona zakázáno pracovat za peníze. Francie totiž trpěla obrovským problémem nezaměstnanosti.“ (zdroj: Puebloan, CHIEFTAIN 1965).

VI. Život ve Francii pod ochranou CIMADE (1948–1952)

Ve Francii strávil Horák s manželkou více než tři roky (zdroj: French Relief, Lincoln Star 1952; Puebloan, CHIEFTAIN 1965). Zde se zapojil do protestantské uprchlické organizace CIMADE (Comité Inter-Mouvements Auprès Des Évacués). Podle článku z prosince 1952: „*Po svém útěku, zatímco byl ještě v Evropě, mu CIMADE poskytla prostředky k získání jídla, přístřeší, a nakonec také dopravu do USA.*“ (zdroj: Woman Who, Lincoln Journal 1952).

Horák se tak připojil k CIMADE, protestantské misijní skupině, která uprchlíky zaměstnává výměnou za jídlo a ubytování. Horák pomáhal CIMADE zřídit uprchlický tábor u Paříže (zdroj: French Relief, Lincoln Star 1952).

V rámci programu koordinoval opravy střech zámků. Dostával darem předměty od různých majitelů zámků místo peněz za opravy. „*Po četných zpožděních jsme dorazili do USA v roce 1952 pouze s 48 dolary.*“ (zdroj: Puebloan, CHIEFTAIN 1965; Investment in Faith, Denver post 1955).

Z Francie odpluli Horákovi lodí Queen Elizabeth z Cherbourgu 28. února 1952 a do přístavu New York dorazili 4. března 1952. Cílové místo – Nebraska, Crete, Route 1, **firma Johnson c.o.** (zdroj: Manifest of in-bound passengeres, No. 248).

VII. První roky v USA – Nebraska (1952)

Jejich první pracovní příležitost byla v Crete, Route 1, Nebraska. Sponzorství a ručení za ně prováděla organizace CIMADE. Usadili se v Lincolnu v Nebrasce. Horák popsal své první zaměstnání: „*Chtěl jsem příležitost poznat americké rodiny, a tak jsem šest měsíců prodával kartáče v rámci programu door-to-door. Později jsem prodával encyklopedie a abych lépe poznal farmáře, prodával jsem sila v Nebrasce. Abych se lépe seznámil s podnikáním, prodával jsem také inzertní plochy v novinách v Lincolnu.*“ Anna, jeho manželka, pracovala v pekárně (zdroj: *Puebloan, CHIEFTAIN 1965; Woman who, Lincoln Journal 1952*).

Ředitelka CIMADE, Madeleine Barot přijela v prosinci 1952 do Lincolnu v Nebrasce speciálně navštívit rodinu Antonína Horáka. Jednoho z 1403 zachráněných (Escape) z Československa. Setkání s Horákovými bylo velmi emotivní. Miss Barot řekla: „*Lidé jako Horákoví, kteří nedůvěřují vládě a obracejí se na náboženské agentury, jsou důvodem, proč organizace jako CIMADE potřebují více peněz.*“ (zdroj: *French Relief, Lincoln Star 1952; Woman who, Lincoln Journal 1952*).

VIII. Denver – správce církve a restaurace (1953–1961)

Hledající chladnější podnebí se Horákoví přestěhovali do Denveru v Coloradu. Zde se Horák stal správcem (caretaker) v Park Hill Methodist Church na adrese 5209 Montview Blvd. (zdroj: *Investment in Faith, Denver post 1955*).

Podle článku z roku 1955: „*Během dvou let, co tam zůstal, zapůsobil na mnoho členů církve svou energií, vzděláním a skromností. Jeho angličtina nebyla zpočátku příliš dobrá, ale plynule hovořil francouzsky nebo německy s těmi, kdo tyto jazyky znali. Jeho angličtina se rychle zlepšovala. Často bavil mladé lidi svými příběhy a vtipem.*“ (zdroj: *Investment in Faith, Denver post 1955*).

V roce 1955 koupil restauraci na adrese 723 Quebec Street v Denveru. Získal finanční podporu od přátel z církve. „*Slyšel, že majitel restaurace na Quebec St. ji chce prodat. Horák ji chtěl koupit, ale chybělo mu 1 750 dolarů k ceně. Tak poslal dopisy svým mnoha přátelům z církve, aby do něj a do jeho budoucnosti investovali malé částky. Peníze přišly a Horák si vzal životní a úrazové pojištění pro ochranu svých investorů.*“ (zdroj: *Investment in Faith, Denver post 1955; Puebloan, CHIEFTAIN 1965*).

IX. Nemoc manželky, prodej restaurace a stěhování do Puebla (1961–1962)

Manželka Anna podstoupila rozsáhlou operaci z důvodu rakoviny. Výdaje na léčbu donutily Horáka prodat restauraci v roce 1961. „*Kupci později vyhlásili bankrot a neplatili sjednané splátky*“ (zdroj: *Puebloan, CHIEFTAIN 1965*).

13. října 1961 se Horák stal důchodcem s penzí. Koupil dům v Pueblu v Coloradu na adrese 1127/1129 Berkley (novinové články uvádějí jen 1129 Berkley).

V roce 1961 nastoupil jako vychovatel (house parent) v Pueblo Youth Center. K odchodu z tohoto místa byl však donucen kvůli zdraví své manželky.“ (zdroj: *Dual Language, CHIEFTAIN 1964*).

1.10.1964 byla Anna Horáková hospitalizována v nemocnici St. Mary-Corwin Hospital (zdroj: Friends in hospital, CHIEFTAIN 1964).

X. Jazykový tutor a dvojjazyčná výuka (1964–1965)

Po odchodu z Youth Center se Horák věnoval soukromé výuce francouzštiny a němčiny ve svém domě na adrese 1129 Berkley. Překládal také odborné texty (zdroj: *Dual Language, CHIEFTAIN 1964; Puebloan, CHIEFTAIN 1965*).

Od ledna 1964 nabízela Midwest Business College na adrese 218 W. Fourth v Pueblu kurz pod vedením Dr. Horáka, který učil francouzštinu a němčinu současně: „*Tento jedinečný kurz, který vyučuje oba jazyky simultánně, bude veden Dr. Antoninem Horákem, 1129 Berkley. Podle Horáka kombinované studium těchto dvou jazyků nebylo v USA dosud provedeno, ale je běžnou vzdělávací praxí v Československu.*“ (zdroj: *Dual Language, CHIEFTAIN 1964*).

V dubnu 1965 napsal článek o Měsíční jeskyni pro National Speleological Society (NSS). Ve stejném roce poskytl rozsáhlý rozhovor pro Pueblo CHIEFTAIN, kde je uvedeno, že čte 12 jazyky.

XI. Jeskynní výzkum a organizování výpravy (1970)

V roce 1970 se Horák podílel na organizování výpravy do jeskyně, kterou nazval Moonshaft. Tato činnost souvisela s jeho článkem právě o objevu této jeskyně v roce 1944 (Organizace výpravy v roce 1970 je zpracovaná samostatným článkem).

XII. Zlatá svatba (1971)

V neděli 29. srpna 1971 (článek vyšel 31. srpna), Antonín Horák se svou manželkou Annou oslavili zlatou svatbu – 50 let manželství. „*Pan a paní Tony Horákovi, 1129 Berkley, zde v neděli oslavili své zlaté výročí svatby. Oba jsou rodáci z Československa a vzali se v Rakousku-Uhersku. Do Colorada přišli v roce 1952 z Francie.*“ (zdroj: *Golden Wedding Day, CHIEFTAIN 1971*).

Oslavy se zúčastnili dlouholetí přátelé: pan a paní Stanley Horákovi, slečna Barbara Horáková a pan a paní Don Peitersonovi s dítětem z oblasti Denveru.

„*Také bývalí Horákovi studenti, které doučoval ve francouzštině a němčině, navštívili tento pár během dne.*“ (zdroj: *Golden Wedding Day, CHIEFTAIN 1971*).

Článek dále uvádí: „*V Československu Horák vlastnil důl na kov. Je absolventem Univerzity v Praze, kde získal doktorát z filozofie. Horákovými zálibami jsou hra na klavír, šachy a čtení. Jeho žena má zahrádku a ráda pěstuje rostliny. Také ráda vaří a je dobrou kuchařkou.*“

„*Návštěvníci u Horáků nejsou jejich příbuzní, ale obě rodiny pocházejí ze stejné oblasti v Československu. Slečna Barbara Horáková a její sestra, paní Peitersonová, nazývají obyvatele Pueblo svými „adoptivními prarodiči“. Seznámili se s nimi v Denveru, když zjistili, že mají stejné jméno*“ (zdroj: *Golden Wedding Day, CHIEFTAIN 1971*).

XIII. Poslední roky a prodej domu (1973–1976)

Dne 3. října 1973 prodal Horák svůj dům na adrese Berkley 1129, investorům Nolanu Arriagovi a Edwardu Jonesovi. (zdroj: *Ancestry, U.S., Home Ownership Records 1920-1970*).

Antonín Horák zemřel bezprostředně na zápal plic, kterým trpěl poslední tři týdny. Stalo se tak dne 13. února 1976 ve 22,45 hod. v nemocnici St. Mary-Corwin v Pueblu. Zpopelněn byl následujícího dne 14. února 1976 v Davis Cal-Crematorium, 128 Broadway, Pueblo, Colorado 81004. (zdroj: *Certificate of Death No. 002988*).

O dva roky později, 9. února 1978, prodali předchozí investoři dům dalšímu kupci, firmě **Front Range Corp.** (zdroj: *Ancestry, U.S., Home Ownership Records 1920-1970*).

Anna Horáková se po prodeji domu přestěhovala do Denveru, 4686 E. Asbury (Amberwood Court Rehabilitation and Care Community – zařízení dlouhodobé zdravotní péče a rehabilitace pro seniory). Dne 25.11.1978 upadla v koupelně a zlomila si stehenní krček. Jako nepohyblivá byla převezena do nemocnice St. Joseph's Hospital v Denveru. Anna Horáková (rozená Krisch/ova) zemřela v Denveru v nemocnici St. Joseph's Hospital, dne 5. prosince 1978 v 17,20 hod. na aspirační zánět plic. Pohřbena

byla 11. prosince 1978 na hřbitově Mount Olivet – Jefferson Co, Colorado 80206. Místo: sekce 7, blok 8, hrob 10. (zdroj: Certificate of Death No. 12017707). Vysvětlivka k diagnóze: *aspirační záněť vzniká vdechnutím cizího předmětu.*

Dodatek – vstupní dokumenty na území USA.

Doklady obsahují kombinaci jmen, které se již dále nikdy neopakují. Současně odpovídají tvrzení Horáka, že navštívil Mexiko a východ Kanady (C.V. 1930-1931).

Vstup do USA z Kanady dne 18. března 1936.

MANIFEST		Part of	Detroit, Michigan	Date	3/18/36	STAT VEB	Serial No.	(25)
Family name		Given name		Accompanied by				
HORAK		TONY						
E.I.V. No.	Place and date of issue	Section and sub-division	Quota country charged	R.P. No.				
		Act of 1924		P.V. No.				
Name of birth town, country, etc.	Age Yrs.	Sex	Occupation	Read				
Straznic, Moravia, Czechoslovakia	37	M	Porter	F				
Language or dialect	Race	Nationality	Where born (city, county, state, province, etc.)	Write				
Eng.	Bohemian	Canada	18 Wellington St. Westmount, Cap. Bre.	F				
Name and address of nearest relative or friend in country whence alien came								
Wife Ann								
Ever in U.S.	From	To	Where	Passes paid by				
Never				Self				
Destination, and name and complete address of relative or friend to join there								
Going to show -								
Money taken	Ever arrested and deported, or excluded from admission	Purpose in coming and time remaining						
\$80.00	No	To show						
Name last states	Height	Complexion	Hair	Eyes	Distinguishing marks			
	5 Ft. 11 In.	Med	Blk	Bl.	had some nose			
Support and date of landing, and name of ship								
Halifax, Mar. 14, 1929 "Westphalia"								
Carried by	Previously examined at	Date	Previous disposition	Present disposition, P. I.	Applied by			
				B51	Jana Horakova			
U.S. Department of Labor, Immigration and Naturalization Service, Form 203								
DETROIT & CANADA TUNNEL 5:45 P.M. 16-2208								

Vezmeme to po řádcích:

Místo vstupu do USA: **Detroit, Michigan**; Datum: **18.3.1936**;

Jméno: **HORÁK TONY**

Místo narození: **Straznic, Moravia, Czechoslovakia**; Stáří: **37 let, 8 měsíců; M (ženatý)**

Zaměstnán ve firmě: **Porter c.o.** (v roce 1936 byly v Kanadě 2 firmy s tímto názvem)

Řeč: **Eng.**; Původ: **Bohemian**; Občanství: **Canada**; Bydliště: **18 Wellington St. Westmount, Cap. Bre.** (Cape Breton Island)

Jméno a adresa příbuzných: **Wife Ann (manželka Anna)**; Bydliště totožné jak výše uvedené

Všechny návštěvy v U.S.: **Never**; Cestu financuje: **Self**

Místo pobytu: **Going to show –**

Peníze/hotovost: **\$80.0** (v roce 1936 bylo 80 USD jako 1.800 USD dnes – cca 36.000,- Kč)

Námořní přístav, datum příjezdu a název lodi: **Halifax; 14. března 1929; Westphalia** (ano – ověřeno, 2. března vyplula loď z Hamburgu; provozovatel lodní linky: Hamburg-Amerika Linie, HAPAG).

Příjezd/vstup do USA: **Tunnel, Bus; 5,45 P.M.**

Místo pobytu: **Canada/Detroit or Port Huron** (přechody do Kanady)

Peníze/hotovost: **220 C** (C označuje Kanadský dolar, v roce 1946 to bylo cca 200 USD, dnes 3.500 USD)

Účel cesty: **Tranzit N. Pacific**

Námořní přístav, datum příjezdu a název lodi: *zbytek nevyplněno*

Teoreticky by mohlo jít o stejnou osobu, podobnost je nápadná, včetně věku (datum narození by vycházelo na **1902**). Je tam však několik nejasností. Anna/Annette uvádí jako rodné jméno Skovinská. Takhle je to přesně vypsáno strojem do jejího vstupního formuláře. Anna/Annette uvádí, že se narodila v Calgary, Kanada, ale současně má v původu (Rase) uvedeno Slovak. Horák tam zase uvádí v kolonce místo narození jako Moravian, ale v kolonce Nationality uvádí Canada by Birth. Tedy že občanství nabyl narozením. Dvojí občanství? Proč by za dva roky nato (1948) prchal z ČSR s uvedením, že je bez státního občanství (Stateless)?

Také je možné, že ani jedno hraniční prohlášení nepatří Tonyemu Horákovi narozenému 7.7.1897, a jedná se jen o výjimečnou shodu náhod.

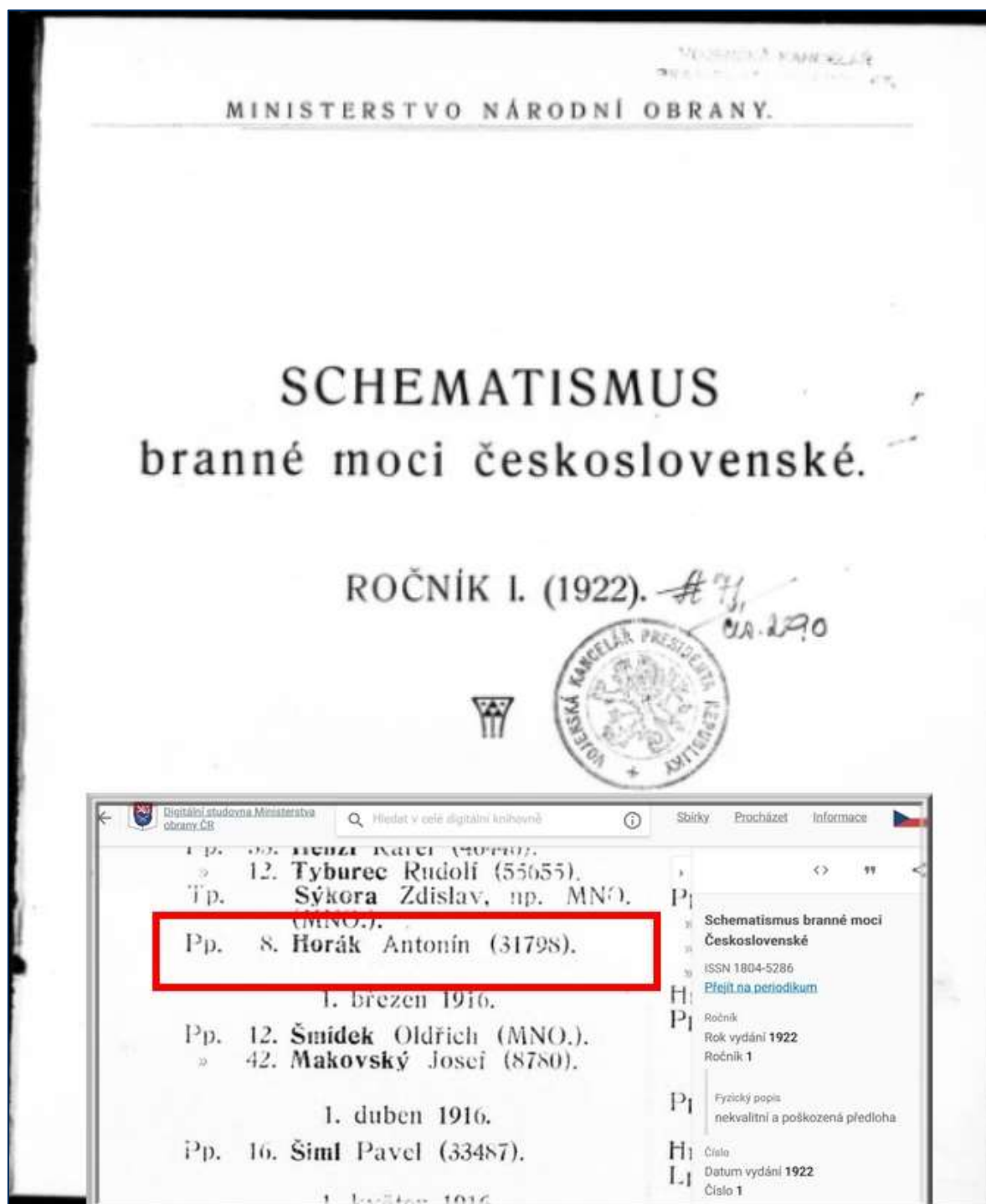
Přílohy vyplývající z životopisu.

Důstojník Rakousko Uherské armády.

HOM — HÖR		2017	
nigsberg Friedrich	Hoos Franz 1336 1386	Horak Anton 203 740	
1801	— Ladislaus 495 751	— Eduard 1703	
		— Ferdinand 1828	
Löser Josef GVK.m.Kr.(III)		— Franz 152 256 579	
Horak Anton		610 1091 1169 1597	
Theuerkauf Leopold		— Jaroslav 1727	
Wodička Josef		— Johann 487 1755	
Entmayr Eduard		— Josef 414 1342 1383	
Wrbna Karl		— Julius 416 452	
Rath Rudolf Dr. jur.		— Karl 308 328 859	
m.Kr.(III) OB.		861 1775	
Winkler Erich MVK.3.(IÖ)		— Laurenz 256 662	
Friedrich 683		— Leo 1367 1838	
nigschnabel Ignaz	Höpf Anton 307 463	— Ludwig 175 689	
321 844	Höpflinger Georg 148	— Rudolf 1332 1363	
nigsfeld Emil 1066	— Josef 1327 1392	— Vladislav 371 1482	
1200		— Wenzel 1520 1553	
		— Wladimir 324 480	
		Horak Alois 1337 1378	
		— Anton 1587 1605	

Zde konkrétně na straně 2017 je jmenný index všech Horáků v Rakouské armádě v roce 1918. Antonínové jsou pouze dva. Druhý v pořadí je major ve výslužbě, ale první je nadporučík s vyznamenáním, rezervista, 84 Infantry Regiment, doplňovací oblast – Znojmo. Jmenný index je z **Ranglisten der Kaiserlich und Königlichen Heeres** (<https://kramerius.army.cz>).

Dalším navazujícím dokladem je **Schematismus branné moci československé**. První sborník, který byl vydán v roce 1922 kopíroval formu a obsah zavedený za Rakouska-Uherska. Zde je možné v roce 1922 najít seznam důstojníků pěšího vojska v záloze. Tady je Horák Antonín pouze jeden, a to zařazen u **8.** Pěšího pluku s pořadovým číslem 31798. Pěší pluk vznikl v rámci reorganizace bývalých rakousko-uherských vojenských jednotek po skončení první světové války. Jeho kmenovým městem se stala Kroměříž. (<https://kramerius.army.cz>).

Curriculum vitae – strana 1, 20.4. 1949

20/10/1949
à M^r le Pasteur Laguy

C U R R I C U L U M V I T A E .

- Antonin Horak; né de parents Tchèques le 7 Juillet 1897 à Hermannstadt, Transylvanie (Autriche-Hongrie).
père Karel Horak, géomètre,
mère Maria née Kočer.
- 1903-07 école primair Tchèque à Prague/Karlin.
- 1907-15 école secondaire = 4 premières classes Tchèques à l' école Real à Prague/Karlin, les 3 dernières classes Allemandes au Real-Gymnase de Prague/Karlin. J' ai passé les grandes vacances à Paris (6 mois tout) et à Londres (4 mois en tout).
- 1915 examen final "Maturité".
- 1915-18 service militaire dans l' armée de l' Autriche-Hongrie
1916 Officier de Réserve, degré final Prem. Lieutenant. Div décorations.
- 1918-19 Prem. Lieutenant dans l' armée Tchèque-Slovaque, occupation de la Slovaquie et "guerre" avec Hongrie-Bolshvique (Béla Kuhn).
- 1919-21 Academie Minière à Banská Stiavnica/Slovaquie, avec 2 semestres intérim à l' Academie de Leoben.
- 11 Octobre 1921 Diplom Ingénieur de mine de l' Academie Banská Stiavnica.
En Août 1921 mariage avec Anna, née Krisch.
- 1921-22 Deux semesters supplémentaires Université Prague. Diplom.
- 1922-25 ingénieur, technicien; dans saline Vizakna/Transylvanie.
- 1925 6 mois en USA comme visiteur de mines.
- 1925-26 cours spécial de Geophysique Université de Prague. Diplom.
- 1926-30 directeur-adjoint, mine Pribramy/Bohème.
- 1930-31 en USA, au Canada/Est, courtes excursions au Mexique -Chihuahua et Argentine-Goya; visiteur mines.
- 1932-35 directeur intérimaire Saline Vizakna.
- 1935-39 directeur mine Banská Bystrica/Slovaquie.

Curriculum vitae – strana 2, 20.4. 1949

20/4 49
à Mr. Laguy.

1939-41 arreté par Allemands; Evadé du camp concentré "Theimwald" le 22 Juillet 1941.

1941-43 vie clandestine en Slovaquie.

1943-44 membre d' un groupe armé insurgés, secteur Poek patska Russ.

Février 1945 à Vizakna directeur (sous commandement Russe) de même saline où j' étais en 1935 et en 1925.

fine Mai 1945 fuite à Prague.

de fine 1945 à Prague au Ministère Trav.Publics comme conseil en matières minières ("Bansky Rada").

Décembre 1946 adjoint spécial au secteur minier de Jachymov (sous comm. Russe).

Mars 7 1948 fuite; depuis

Juin 1948 en France, Réfugié.

Seznam pasažérů, strana 248, příjezd do přístavu v NY - 4.března 1952.

Form 1415
TREASURY DEPARTMENT
UNITED STATES CUSTOMS SERVICE

Form approved
Budget Bureau No. 417019A

MANIFEST No. 248

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
IMMIGRATION AND NATURALIZATION SERVICE
(Rev. 1-3-50)

IV & N-IV MANIFEST OF IN-BOUND PASSENGERS (ALIENS)

Class TOURIST from CHERBOURG 28th FEB., 1952
(Port of embarkation)

on S/S "QUEEN ELIZABETH" arriving at port of NEW YORK - 4 MAR 1952
(Name of vessel)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
LINE	FAMILY NAME-GIVEN NAME RESIDENCE IN UNITED STATES	AGE (Years)	SEX (F/M)	MAR- RIED OR SINGLE	TRAVEL DOC. NO. NATIONALITY	NUMBER AND DESCRIPTION OF PIECES OF BAGGAGE	HEAD TAX COL- LECTED
	304 W. 75th St. NEW YORK 24, N.Y.	51	M	S	STATELESS		YES
	HORAK, Antonin c/o JOHNSON, Route # 1 CRETS, NEBR.	54	M	M	I. 75597 STATELESS	6	YES
	HORAK, Anna as above	52	F	M	I. 75518 STATELESS (1200)	-	YES
	HORN, Mrs. c/o [illegible] 1416, 20. [illegible] N.Y.				I. 85207	3	YES
	Will					3	

Žena, navštívila muže, kterému pomohla s útekem.

Woman Who Provided Escape Aid to Visit Man She Helped

Renewing acquaintances and making plans for future work will compose the agenda for a meeting of a former Czechoslovakian refugee and a French refugee worker when the French worker arrives in Lincoln Saturday.

Antonin Horak of 1403 E came to this country seven months ago, after escaping from Czechoslovakia shortly after the Communist regime came into power there.

After his escape, and while still in Europe, he was provided means of obtaining food, shelter and finally transportation to the U. S. by Cimade, a French Protestant refugee-aid organization in Paris.

Mmes. Madeline Barot and Merla d'Aubignde, co-directors of Cimade, were instrumental in providing the aid which Horak received. In relating his experiences, Horak has the greatest of

Horak

praise for them and for the job they are doing.

Miss Barot will arrive in Lincoln Saturday. Secretary of Women's work of the World Council of Churches, she will be en route east after attending the National Council of Churches General Assembly in Denver.

Both Horak and Miss Barot have done extensive work in Cimade, and in the Christian Rural Overseas Program, which distributes food and supplies to refugees, displaced persons and other war-stricken families in foreign nations.

So after renewing their acquaintance, Horak, his wife, and Miss Barot will discuss the problems and future work in the Cimade programs.

Rev. Carrol Lemon, executive secretary of the Nebraska Council of Churches, who is working with Horak in arranging Miss Barot's schedule here, said no speaking engagements are as yet scheduled.

He said, however, that she will be available for speaking engagements in Lincoln churches, but that no other arrangements will be planned.

Ředitelka francouzské humanitární agentury navštívila Lincoln.

French Relief Agency Director Visits Lincoln

Because many refugees from behind the Iron Curtain distrust government—any government—so much, they have turned to religious agencies, throwing a heavy burden on these groups.

So said Miss Madeline Barot of Paris, director of Cimade, French Protestant relief agency, who is spending this week end in Lincoln as part of a three month tour in the United States.

Miss Barot came to Lincoln especially to visit the Antonin Horak family of 1403 E. Horak, formerly a mining engineer in eastern Czechoslovakia, escaped the Communists in 1948, arriving in France penniless.

LIKE SO MANY Eastern Europeans, both of the Protestant and Orthodox faiths, the Horaks, Protestants, turned to their church and were cared for by Cimade for more than three years.

Horak helped the group establish a refugee work camp near Paris. This is one of several Cimade centers in France and Germany, some for refugee families, others to help refugee students continue their education.

The Horaks left France for the United States last March, settling in Lincoln, where Horak is an apartment manager. It was with emotion that the Horaks and Miss Barot met to renew their acquaintance.

MISS BAROT said that people like the Horaks, who distrust government and turn to religious agencies, constitute the reason why more money is needed by such groups as Cimade. She said that Marshall Aid money won't help many refugees because they won't apply to the governments of Europe.

Horak joined in, "Refugees are so fed up with government red tape after all their troubles getting out of Iron Curtain countries, that they don't want to obligate themselves to any government again."

Miss Barot said this new trust in churches has been a great oppor-

RENEWING ACQUAINTANCE—Antonin Horak (left) of Lincoln, welcoming visitor Madeline Barot of France, recalls four years ago when Miss Barot's relief agency welcomed him, a penniless refugee, to France. (Staff Photo.)

tunity as well as a formidable task. She said the refugee problem is world-wide and as never before the worldwide church organizations, such as the World Council of Churches, have shown their worth.

THE FRENCH woman has been in Denver this week at the convention of the National Council of Churches. She is world secretary of the Women's Work division of the World Council, is a member of its Refugees committee, and is a refugee work consultant for the World YWCA.

Originally an archeologist, Miss Barot helped form Cimade in 1939 to help French persons driven out of the war zone between France

and Germany. Later when the Germans conquered and occupied France, the organization helped people in concentration camps, even aiding some in escaping. After the war it helped resettle the French and then gradually became involved in assisting the ever increasing numbers of persons fleeing Communist persecution in Eastern Europe.

WHILE IN Lincoln Miss Barot spoke to several church groups and expressed especial interest in visiting the part of the country which has contributed so much to the Christian Rural Overseas Program (CROP), whose supplies Cimade has helped distribute in France.

DR. COUSINS
D. D. S.

Investment in Faith

Tony Horak thought Denver needed a real Bohemian rathskeller so he made a deal with newly-found friends

Anna Horak sacrificed her jacket so the lion of Bohemia, on wall, could have a fine coat.

Mrs. Frances Downing, an arts student at D. U., waits tables like an expert.

Anna and Tony Horak enjoy a break and chat between customers in cellar.

OUT near Denver's Lowry air force base you can walk downstairs into a 15th century European rathskeller. But there is nothing 15th century about Antonin Horak, the man who built and operates the 723 Quebec St. establishment. Horak came to America as a refugee and became caretaker at the Park Hill Methodist church. Then, in a way as American as Horatio Alger, he looked around for a way to better himself.

He heard that the owner of a restaurant on Quebec St. wanted to sell. Horak wanted to buy but he larked \$1,750 of having the price. So he sent letters to his many friends at the church asking them to invest small sums with him and in his future. The money came in and Horak took out life and accident insurance to protect his investors.

Then he went to work. Almost all the labor that went into building a rathskeller in the basement of Tony's Inn and Cellar—as the business is now known—was put in by Tony Horak's brawny arms.

A rathskeller is an inn in the cellar, usually in Europe the cellar of a town hall. Only a few such inns have survived, Horak says, but many modern versions are being built. Horak's cellar is authentic in design and look, from the coats of arms on the walls and heavy, solid tables and chairs, to the lion on the wall, the 1000-year-old emblem of Bohemia in Czechoslovakia.

"Anna, my wife, gnashed her teeth at me because I had to swipe her fur jacket to put hair on that lion," Horak says.

To see Horak now, absorbed in a game of

chess or busily serving sauerbraten with dumplings to a hungry customer, you might miss the firm cut of the jaw and the iron will that brought him to a good place in a free land.

But this man once scaled the fences of a Nazi prison camp and, after the Communists took over in Czechoslovakia, holted just ahead of the ited police.

Horak and Anna do not like to talk much about those experiences. They are afraid something they might say would lead to the death of a friend for having helped them.

But some of it can be told. Two months after the Nazis came during World War II Horak, a mining engineer and a man of substance in his homeland, was clapped into a forced labor camp.

He stayed there two years before he was able to escape. On the appointed night the lights of the prison camp went out and Horak knew it was the signal. He scrambled up one wire fence and dropped into the between-fence area. All the power was off and the guard in the tower could not see him.

A vicious dog lunged at him. Horak, armed with a club, killed the dog with one blow, then scaled the second fence and dropped down to ground outside the compound.

It was dark and he could see nothing. But he knew he was to walk straight ahead 100 paces. When he stopped someone pressed a machine gun into his hands.

"Get down," a voice whispered. The rescue party lay still, waiting. Then the searchers came. They could hear the stamp of feet and the rattling of dog chains. Angry voices rose over the clatter.

When at last the Nazi searchers were almost on them, Horak and the others opened up with their guns, and dogs and men fell.

The underground had provided him with money and false identification and he never again fell into the hands of the Nazis. After the war his property was restored.

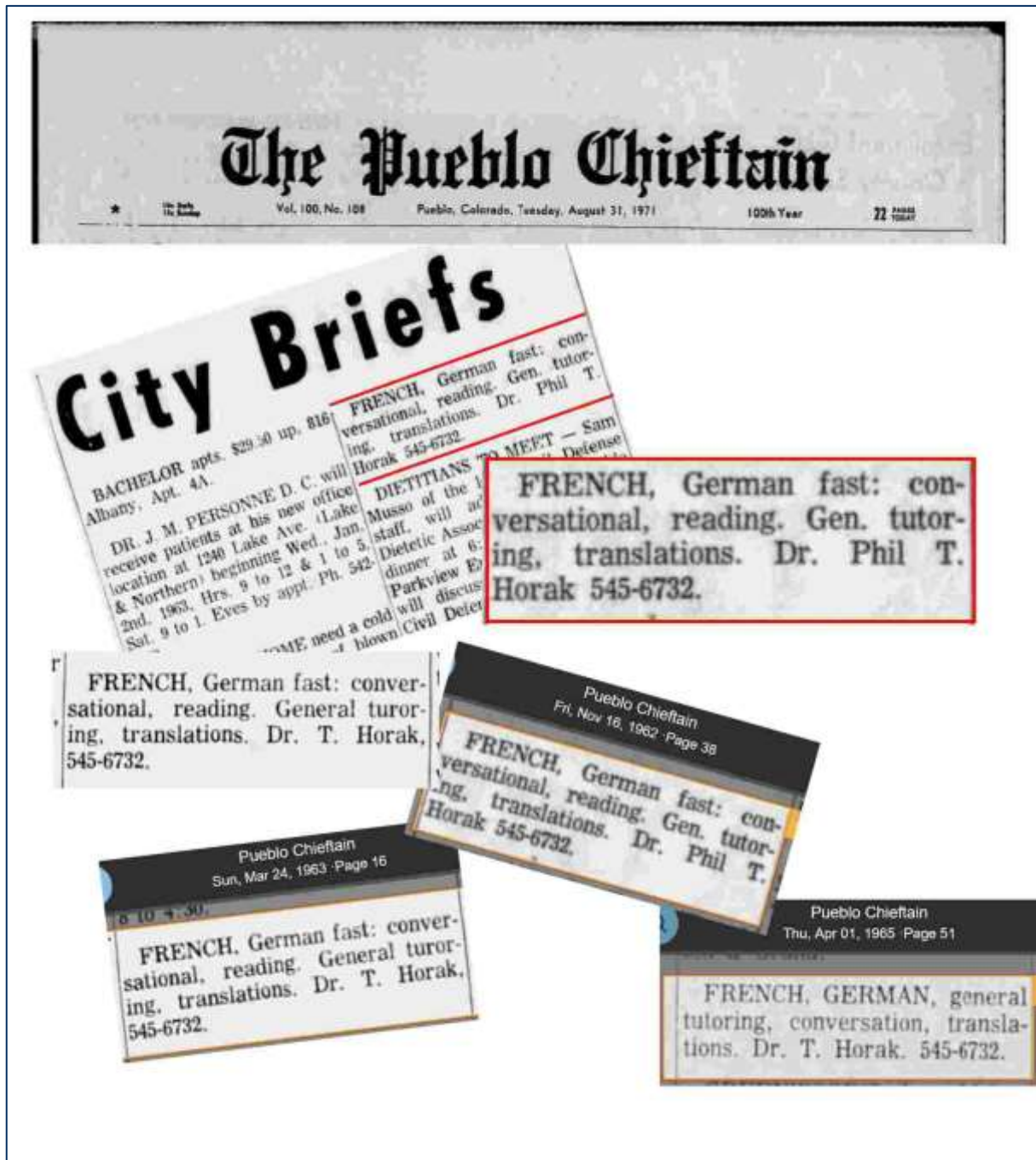
But he could tell, with the rise of the Communists to power after the war, that the same thing probably would happen to him again, and this time he might not be so lucky.

So Horak and his wife fled in 1948 to American headquarters in Berlin. He was out of the hands of the Reds, but it was not until March 5, 1952, and after many dis-appointments and privations that he arrived in the United States with \$48.

The Horaks first settled in Lincoln, Neb., where Anna worked in a bakery and Tony sold sets of encyclopedias to city folk and silos to farmers.

After a while they came to Denver and here Horak became caretaker of Park Hill

The Pueblo Chieftain – krátké zprávy z města – inzeráty 1962-1965

Dual Language Class Scheduled by School

Midwest Business College, 218 W. Fourth, will offer a combined course in French and German languages during the winter semester beginning Jan. 4.

The unique course, which teaches both languages simultaneously, will be conducted by Dr. Antonin Horak, 1129 Berkeley.

According to Horak, the combined study of the two languages has not been done in the United States before, but is a common educational practice in Czechoslovakia.

He obtained a mining engineering degree from the Mon-

tanistic Academy in Pribram, Bohemia, and his doctoral degree in languages from the University of Prague.

Horak was technical director of a mining district in Bohemia before World War II. He was arrested, tortured and imprisoned by the Nazis during the war. In 1946 he was forced to flee to France to escape Communist persecution.

He came to the United States in 1952 and to Pueblo in 1961 as house parent at the Youth Center. Forced to retire from that post in 1962 because of his wife's health, he has since been a private language tutor in his home.

Students Say

Puebloan, který uprchl rudým.

Cowdery Onstott Dr. Horak Rouch

LINGUIST—Dr. Anthony Horak, who reads 12 languages, points to an article in a 1775 issue of the Providence Gazette which he found in an attic in France. He reads an item on a proposal for a confederation of American col-

onies to local Lions Club officials, who assisted Dr. Horak after his arrival in Pueblo. Orville M. Rouch is club president, James Cowdery is chairman of the Lions' sight conservation committee and Edward Onstott is club vice president.

Puebloan Who Escaped Reds Owns Colonial Newspapers

By BOB OVERTON

Rare editions of nearly 200-year-old colonial newspapers are prized possessions of Dr. Anthony Horak, 1129 Berkeley, a Slovakian upriser near the end of World War II and after the war returned to directing the family estate. In 1948, all of his property was seized by the Communists, who classified Dr. Horak as an anti-totalitarian.

Dr. Horak was born in 1887 at Hermentstadt, Austria-Hungary, now Czechoslovakia. He earned a degree at a mining engineer from Montanistic Academy Příbram in Bohemia, after which he received a degree in doctor of philosophy at the University of Prague. A linguist, he specializes in French, German and Slavic languages.

He spent 18 years as director and co-owner of a family estate involving mines, forests and housing in Bohemia. He was arrested by the German Gestapo in 1939 for hiding refugees from the Nazis.

Escaped From Camp

Sent to a forced labor camp, Dr. Horak escaped in 1941 to join a Slovakian insurgent group known as Beskide. During three months as refugees seek- ing to enter the United States

in turn, could be traded for scarce food for the underground in Czechoslovakia. He was wounded during the Slovakian uprising near the end of World War II and after the war returned to directing the family estate. In 1948, all of his property was seized by the Communists, who classified Dr. Horak as an anti-totalitarian. Upon learning that he was scheduled to be deported to a Russian work camp, he and his wife fled.

Savings Seized

"Our home and offices had been looted by political police and our bank accounts seized," said Dr. Horak. "After the February, 1948, red coup, I found that I had been black-listed and ordered to mines in Russia. We left everything and traveled to Berlin — arriving with only \$10 in Czech money."

The Horaks were flown by military aircraft to Frankfurt, Germany, where they spent three months as refugees seek-

ing for cash for repair work. "After numerous delays, we arrived in the U. S. in 1952 with only \$40," said Dr. Horak. "Thus, I had neither the time nor the money to prepare for the parallel examinations required to make professional use of my Bohemian academic degree."

Door-to-Door Salesman

"But I wanted an opportunity to learn about American families, so for six months I sold encyclopedias and to learn more about farmers, sold

in Nebraska. To become better acquainted with business, I sold advertising space for a newspaper in Lincoln, Neb."

In search of a cooler climate, the Horaks moved to Denver. After a brief stint as a church caretaker, he purchased a res-

taurant with the backing of church parishioners in 1956. He remodeled the restaurant into a replica of a 19th century Bohemian rathskeller — an European inn in a basement.

But Mrs. Horak underwent extensive surgery for cancer, forcing Dr. Horak to sell the restaurant in 1961 to pay bills. The parishioners then clad her in bankruptcy and defaulted on payments. The Horaks moved to Pueblo in 1962 as house parents at the Pueblo Youth Center, but six months later was forced to leave as the result of illness suffered by Mrs. Horak.

Dr. Horak teaches French and German to both adult and school-age students. He also does translations. His hobbies range from studies of genealogy and heraldry to collecting early Americana.

—The Union armies during the U. S. Civil War had a postal corps which operated by different chateau owners in seven balloons.

Tony Horaks Mark Golden Wedding Day

Mr. and Mrs. Tony Horak, 1129 Berkley, marked their golden wedding anniversary here Sunday. The pair are natives of Czechoslovakia, and were married in Austria-Hungary. They came to Colorado in 1952 from France.

They celebrated the anniversary with long-time friends, Mr. and Mrs. Stanley Horak, Miss Barbara Horak, and Mr. and Mrs. Don Peiterson and baby, of the Denver area — all of whom had dinner at the Horak home here.

Also former students of Horak, whom he had tutored in French and in German visited the couple during the day.

In Czechoslovakia Horak owned a metal mine. He is a

graduate of the University of Prague, where he earned his doctor of philosophy degree.

Horak's hobbies are playing the piano, playing chess and reading. His wife has the green thumb of the family, and enjoys growing things. Also she enjoys cooking and is a good cook.

Horak and his wife owned a restaurant in Denver prior to coming to Pueblo. Also Horak was a tutor both in Denver and in Pueblo.

The visiting Horak family are not related to the Puebloans, but both families came from the same area in Czechoslovakia. Miss Barbara Horak and her sister, Mrs. Peiterson, call the Puebloans their "adopted grandparents." They got acquainted with them in Denver when learning they had the same name.

Hippie Means

Prodej dvojdomku 1127/1129.

ancestry Home Trees Search Memories DNA

All U.S., Home Ownership Records, 1920-1970 results for 1127 Berkley

Your search *1-2 of 2*

View Record	Name	Sale Date	Property Place
View Record	Nolan Arlaga Edward Jones	3 Oct 1972	Pueblo, Colorado
View Record	Front Range Corp	9 Feb 1978	Pueblo, Colorado

Property Place: Pueblo, Pueblo, Colorado, USA
 Sale Date: 1920-1970
 Anything: 1127 Berkley
 Show primary records only

Results 1-2 of 2
 50 per page

Úmrtní listy.

CERTIFICATE OF VITAL RECORDS

STATE OF COLORADO

STATE OF COLORADO
 CERTIFICATE OF DEATH

124-12-36

DECEASED NAME: *John A. Jones*
 DATE OF BIRTH: *1912*
 DATE OF DEATH: *FEBRUARY 11, 1978*
 PLACE OF DEATH: *Pueblo, Colorado*
 CAUSE OF DEATH: *Myocardial infarction*
 SIGNATURE: *John A. Jones*
 DATE: *2-12-1978*

THIS IS TO CERTIFY THAT THIS IS A TRUE AND CORRECT COPY OF THE ORIGINAL RECORD WHICH IS NOW ON FILE.

DATE ISSUED: **MAR 2 0 1978**

CERTIFICATE OF VITAL RECORDS

STATE OF COLORADO

STATE OF COLORADO
 CERTIFICATE OF DEATH

1127/1129

DECEASED NAME: *John A. Jones*
 DATE OF BIRTH: *1912*
 DATE OF DEATH: *FEBRUARY 11, 1978*
 PLACE OF DEATH: *Pueblo, Colorado*
 CAUSE OF DEATH: *Myocardial infarction*
 SIGNATURE: *John A. Jones*
 DATE: *2-12-1978*

THIS IS TO CERTIFY THAT THIS IS A TRUE AND CORRECT COPY OF THE ORIGINAL RECORD WHICH IS NOW ON FILE.

DATE ISSUED: **FEB 23 1978**